

مقایسه سطوح برخی هورمون‌های آنابولیک، ترکیب بدن و
آمادگی جسمانی کشتی‌گیران فرنگی کار نوجوان در مراحل مختلف بلوغ
عادل کشکولی نالکیاشری

چکیده

مقدمه: هدف از پژوهش حاضر، مقایسه سطوح هورمون‌های تستوسترون، رشد، IGF1، انسولین و ترکیب بدن و آمادگی جسمانی کشتی‌گیران فرنگی کار نوجوان در مراحل مختلف بلوغ بود. مطالعه این مقایسه میتواند متوجه شویم که آیا بلوغ پیش‌بینی‌کننده‌ای برای سطوح هورمون‌های تستوسترون، رشد، IGF1، انسولین و ترکیب بدن و آمادگی جسمانی کشتی‌گیران فرنگی کار نوجوان در مراحل مختلف بلوغ وجود دارد یا نه.

روش شناسی: ۴۴ کشتی‌گیر (سن $15/34 \pm 2/17$ سال، BMI $21/99 \pm 4/05$ کیلوگرم بر متر) به صورت تصادفی از میان کشتی‌گیران باشگاه تختی لنگرود انتخاب شدند و براساس مرحله بلوغ (مقیاس تانر) در سه گروه (بلوغ ۳ و ۲)، (بلوغ ۴) و (بلوغ ۵) قرار گرفتند. هورمون‌های تستوسترون، رشد، IGF1، انسولین از طریق آزمایش خون و ترکیب بدن توسط دستگاه inbody570 و آمادگی جسمانی با آزمونهای پرش سارجنت، قدرت دست، 4×9 متر و دو 1600 متر صورت گرفت.

نتایج: بین سطح هورمون تستوسترون، IGF1، توده بدون چربی، آمادگی جسمانی (به جز توان هوازی) کشتی‌گیران نوجوان در دوران مختلف بلوغ تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($p \leq 0/05$) اما بین سطح هورمون رشد، انسولین، درصد چربی و توده چربی کشتی‌گیران نوجوان در دوران مختلف بلوغ تفاوت معنی‌داری وجود نداشت.

نتیجه‌گیری: نتایج این پژوهش نشان داد تفاوت‌های بارزی بین کشتی‌گیران نوجوان در ابتدا، وسط و انتهای بلوغ در ترکیب بدن علی‌الخصوص توده بدون چربی وجود دارد که خود حاصل تفاوت هورمون‌های آنابولیک از جمله IGF1 و مخصوصاً تستوسترون است. به دنبال چنین تغییراتی در ترکیب بدن افراد با مرحله بلوغ متفاوت، شاهد بهبود سطوح آمادگی جسمانی کشتی‌گیران نوجوان بودیم. در مجموع بلوغ پیش‌بینی‌کننده معنی‌داری برای تستوسترون، IGF1، توده بدون چربی، درصد چربی، توان بی‌هوازی، چابکی و قدرت دست کشتی‌گیران نوجوان می‌باشد.

کلید واژه‌ها: هورمون، رشد، تستوسترون، انسولین، IGF1، ترکیب بدن، آمادگی جسمانی